

Активност породичне приче

„Можеш ли ми испричати још једну породичну причу?“ Упитала је Лорејн.

Аутор: Луси Стивенсон Јуил
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла у Вануату.

Лорејн се осмехивала док је певала последње речи песме. Управо су завршили са певањем у Школици. Сада је дошло време да се иде на час.

Али прво је сестра Талео устала. „Желим да вам кажем о једној активности Школице која ускоро долази“, рекла је. „Желимо да свако од вас научи нешто о својој породици. Питајте своје родитеље о породичним причама. Затим током активности свако од вас може да подели оно што је научио.“

Када се Лорејн вратила кући из цркве, била је узбуђена. Нашла је велики папир и однела га на сто. Једва је чекала да сазна нешто о својој породици!

Лорејн је нацртала породично стабло на папиру. Мама и тата су јој помогли да напише сва имена. Затим је залепила слике чланова своје породице на постер.

„И твоја прабака се звала Лорејн“, рекла је мама. „Назвали смо те по њој.“

„Ау“, рекла је Лорејн.

„Бака Лорејн је била веома љубазна особа.“ Мама се насмешила. „Када је другим људима у селу понестајло дрва за ватру, бака Лорејн је делила са њима.“

Учење о њеној породици било је забавно! „Можете ли ми испричати још једну породичну причу?“ Упитала је Лорејн.

„Тата би могао да ти исприча како је први пут отишао у храм“, рекла је мама. „Имао је само 6 година. Он и његови родитељи отишли су на дуг пут до храма на Новом Зеланду.“

Лорејн је волела да слуша о храму. „Испричај ми ту причу тата!“ рекла је.

„Прво смо дошли на авион да би летели на Нови Зеланд.“ Онда смо се возили аутобусом. Било је то дуго путовање.“ Тата је показао Лорејн

слику храма. „Конечно смо моји родитељи и ја ушли унутра. Запечатали смо се као породица. То значи да можемо бити заувек заједно!“

То је утицало да Лорејн осети топлину у себи. Било јој је драго што може да слуша приче о својој породици.

Најзад је дошло јутро активности Школице. Лорејн је помогла мами и сестри Талео да све припреме у згради цркве.

Онда су чули неке узбудљиве вести. На њиховом острву ће се градити храм!

Лорејн је била тако срећна. Када буде довољно одрасла да уђе у храм, уопште не би морала да путује далеко!

Лорејнини пријатељи били су на активности Школице. Деца су наизменично делила оно што су научила о својој породици. Када је дошао ред на Лорејн, подигла је постер свог породичног стабла.

„Стварно ми је било драго што сам нешто научила о својој породици“, рекла је. „Сазнала сам да сам добила име по својој прабаки. Сазнала сам и о томе када је моја породица први пут отишла у храм. Храм може помоћи нашим породицама да заувек буду заједно.“ Топло осећање се вратило. „Тако сам узбуђена што ћемо имати храм овде у Вануату.“

Лорејн је поново села са великим осмехом на лицу. Била је захвална што је могла постати сличнија Исусу. И била је захвална за храм! Једва је чекала да једног дана уђе унутра. ●

АКТИВНОСТИ ШКОЛИЦЕ

Сваке недеље у цркви можете ићи у Школицу са другом децом у вашем одељењу или огранку. Понекад постоје и активности Школице другим даном у недељи. Можете ићи на ове активности да бисте научили о Исусу и заједно се забављати!